

Abraham, ou un parfum dont les vertus ne demandent qu'à se répandre.

Une réputation à répandre

Le parfum d'Abraham

Dieu demande à Abraham de quitter sa terre. Il lui promet en retour une grande renommée. Le Midrach s'interroge sur le lien qui relie le départ et la renommée.

בראשית רבה פרשה לט' אות ב'

ויאמר ה' אל אברהם

רבי ברכיה פתח: (שיר א) לריח שמניך טובים שמן תורק שמך.

אמר רבי ברכיה: למה היה אברהם אבינו דומה?

לצלוחית של אפופילסימון מוקפת צמיד פתיל ומונחת בזוית, ולא היה ריחו נודף. כיון שהיתה מיטלטלת, היה ריחו נודף.

כך, אמר הקב"ה לאברהם אבינו, טלטל עצמך ממקום למקום, ושמך מתגדל בעולם

Midrach Genèse Raba, Chapitre 39 § 2

"Dieu dit à Abraham..."

Rabbi Béré'hia entamait l'étude de ce passage par le verset suivant: **"Tes parfums sont suaves à respirer; une huile aromatique qui se répand, tel est ton nom"**

Rabbi Béré'hia disait: à quoi notre ancêtre Abraham était-il comparable?

A un flacon de parfum scellé, posé dans un coin, dont l'odeur ne pouvait s'exhaler.

Dès lors qu'on le déplaçait, son parfum se répandait.

De même, Dieu dit à Abraham: "déplace-toi d'un endroit à l'autre et ta réputation s'accroîtra".